392R3068

24.10.92 EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING Nr L 308/41

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 3068/92

av den 23 oktober 1992

om införande av en slutgiltig antidumpningstull för import av kaliumklorid med ursprung i Ryssland, Ukraina eller Vitryssland

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen[1], särskilt artikel 11 i denna,

med beaktande av det förslag som lagts fram av kommissionen efter samråd i rådgivande kommittén enligt ovanstående förordning, och

med beaktande av följande:

A. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

(1) Genom förordning (EEG) nr 1031/92[2] fastställde kommissionen en preliminär antidumpningstull för import till gemenskapen av kaliumklorid med ursprung i Ryssland, Ukraina eller Vitryssland. Genom förordning (EEG) nr 2442/92[3] förlängde rådet giltighetstiden för denna tull till högst två månader.

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

(2) Efter införandet av den preliminära antidumpningstullen ansökte de ryska, ukrainska och vitryska exportörerna, gemenskapstillverkarna samt vissa importörer om att få höras inför kommissionen, vilket bifölls. De lämnade också in skriftliga kommentarer.

(3) Parternas muntliga och skriftliga kommentarer togs i beaktande, och där det var lämpligt ändrades kommissionens slutsatser med hänsyn till dem.

(4) På grund av förfarandets invecklade natur, i synnerhet den detaljerade kontrollen av de omfattande uppgifterna och argumenten som framfördes, kunde utredningen inte avslutas inom den tid som föreskrivs i artikel 7.9 a i förordning (EEG) nr 2423/88.

C. PRODUKTEN I FRÅGA OCH LIKADAN PRODUKT

(5) Produkten som är föremål för förfarandet är kaliumklorid, vanligtvis använd som gödsel i jordbruket. Enligt de upplysningar som inhämtades under utredningen förekommer kaliumklorid i två kvaliteter: "standard" (i pulver) och "granulerad" (i granulerad form). Som det förklaras i punkt 8–10 i förordning (EEG) nr 1031/92, kan kaliumhalten (räknat som K_2O beräknat i viktprocent av vattenfri torrsubstans) variera för bägge kvaliteterna. För varje kvalitet finns tre olika sorter: innehållande högst 40 viktprocent kalium, innehållande mer än 40 men högst 62 viktprocent kalium, och innehållande mer än 62 viktprocent kalium. Dessa tre sorter motsvaras av KN-numren 3104 20 10, 3104 20 50 och 3104 20 90.

(6) För de preliminära slutsatserna tog man inte hänsyn till sorten "innehållande mer än 62 viktprocent kalium", av de skäl som anges i punkt 10 i förordning (EEG) nr 1031/92. Efter att ha hört parterna sedan förordning (EEG) nr 1031/92 offentliggjorts, beslöt kommissionen att för sina slutgiltiga avgöranden ta hänsyn till sorten "innehållande mer än 62 viktprocent kalium", även om den huvudsakligen används inom industri och läkemedelstillverkning, eftersom det framgick av de inhämtade uppgifterna att dess fysikaliska och kemiska egenskaper till stor del var identiska med de hos sorterna med lägre kaliumhalt, och att denna sort därför kunde ersätta dessa. Kommissionen anser därför att de olika kvaliteterna och sorterna av kaliumklorid var en och samma produkt.

---

[1] EGT nr L 209, 2.8.1988, s. 1.
[2] EGT nr L 110, 28.4.1992, s. 5.
[3] EGT nr L 243, 25.8.1992, s. 1.

Dock bör det noteras att sorten med den högsta halten kalium för närvarande inte förekommer i granulerad form, tydligen av tekniska och ekonomiska skäl. Därför är det inte nödvändigt att skilja mellan standardkvaliteten och den granulerade kvaliten vad gäller kaliumklorid som innehåller mer än 62 viktprocent kalium. Rådet bekräftar dessa slutsatser.

D. DUMPNING

a) Normalvärde

(7) Eftersom Ryssland, Ukraina och Vitryssland fortfarande anses utgöra länder utan marknadsekonomi, måste normalvärdet beräknas enligt artikel 2.5 i förordning (EEG) nr 2423/88. Valet av Canada, världens näst största producent, ifrågasattes inte av någon part, och följaktligen fastställdes normalvärdet med ledning av priserna för granulerad kaliumklorid på den kanadensiska hemmamarknaden, och med ledning av marknadspriserna i Canada och USA för kaliumklorid av standardkvalitet, eftersom försäljningen i Canada av denna kvalitet var för låg för att utgöra en representativ grund i förhållande till importen till gemenskapen från f.d. Sovjetunionen.

(8) Eftersom produktionskostnaderna för det gruvföretag som samarbetade i utredningen var högre än marknadspriserna i Canada och USA, bad gemenskapstillverkarna att normalvärdet skulle fastställas med ledning av det företagets produktionskostnader. Under utredningen kontrollerade kommissionen emellertid att marknadspriserna i Canada och USA fortfarande gjorde det möjligt för andra tillverkare att göra vinst vid normal handel. Det framgick senare att det företaget hade tillfälliga och ovanliga kostnader på grund av den speciella situation i det område i Canada där gruvan låg, och eftersom gruvan nyligen hade tagits i drift. Det hade varit orättvist och i strid med artikel 2.5 a i förordning (EEG) nr 2423/88 att belägga exporten från f.d. Sovjetunionen med dessa kostnader. Fastställandet av normalvärdet med ledning av prisnivåer på konkurrerande marknaderna i Canada och USA är därför ett rimligt och lämpligt tillvägagångssätt. Rådet bekräftar kommissionens slutsatser och de slutsatser som avses i punkt 13 och 16 i förordning (EEG) nr 1031/92.

b) Exportpris

(9) Exportpriserna på den kaliumklorid som exporterades av tillverkare i f.d. Sovjetunionen fastställdes enligt den metod som beskrivs i punkt 17–20 i förordning (EEG) nr 1031/92 och i enlighet med artikel 2.8 b i förordning (EEG) nr 2423/88.

c) Jämförelse

(10) Till jämförelsen av normalvärde och exportpris användes priser fritt från gruvan, transaktion för transaktion.

(11) Vissa importörer begärde en justering i samband med avdrag för kostnader för frakt sjövägen, med motiveringen att de använde billigare (jämfört med andra företag) fartyg från f.d. Sovjetunionen för transport mellan hamnarna i f.d. Sovjetunionen och gemenskapen. De kostnader som valdes av kommissionen var de kostnader som faktiskt betalats av huvudimportören. Med ledning av detta beräknade kommissionen kostnaderna för frakt sjövägen vilket resulterade i en lägre kostnad än den som fastställts i förordning (EEG) nr 1031/92.

(12) Beträffande de kostnader för frakt landvägen mellan gruvorna och hamnarna i f.d. Sovjetunionen som hade räknats ut med ledning av kanadensiska gruvor och hamnar enligt punkt 20 i förordning (EEG) nr 1031/92, hävdade en importör att man skulle ta hänsyn till att en av de tre tillverkningsanläggningarna (Belaruskaligruvan) låg närmare en hamn. Detta övervägdes, och inga uppgifter kunde hittats varken i förfarandets akter eller i importörernas eller exportörernas svar som gjorde det möjligt att fastställa källan för den kaliumklorid som importeras in i gemenskapen från f.d. Sovjetunionen, och således avgöra vilken andel som kommit från den närmaste gruvan. Kommissionen bedömde därför att det var rimligt och lämpligt att anta att varje anläggning bidrog med en lika del av exporten av kaliumklorid till gemenskapen. Kostnaderna för frakt av kaliumklorid mellan fabrik och hamn i f.d. Sovjetunionen fastställdes därför med ledning av kanadensiska fraktkostnader, med hänsyn till avståndet mellan varje tillverkningsanläggning i f.d. Sovjetunionen och hamnarna.

(13) Exportörerna och vissa importörer hävdade att en skillnad i produkternas kvalitet och i den behandling som för viss slutanvändning ansågs nödvändig för att förebygga klumpbildning motiverade en justering nedåt i priset för kaliumklorid från f.d. Sovjetunionen. Med hänsyn till att de kemiska egenskaperna för kaliumklorid från Canada, f.d. Sovjetunionen och gemenskapen är absolut identiska, måste kommissionen avfärda argumenten beträffande kvalitet. Vad gäller argumentet om behandling för att förebygga klumpbildning, fann kommissionen inga skillnader i framställningsprocessen och utredningen visade inga bevis på att kaliumklorid med ursprung i länderna i f.d. Sovjetunionen behövde någon särskild behandling, jämfört med kaliumklorid från andra länder, för att kunna användas. Därför ansågs ingen justering vara befogad.

(14) Kommissionen noterar dock att kaliumklorid från f.d. Sovjetunionen inte alltid exakt motsvarar kaliumklorid från gemenskapen och Canada vad gäller storleken på kristallerna. Dessutom påpekade exportörerna och vissa importörer att leveranser och frakt av kaliumklorid från f.d. Sovjetunionen var mindre pålitliga. Medan dessa omständigheter inte påverkar produktens grundläggande egenskaper, ansåg kommissionen att en justering på 2 % var rimlig med hänsyn till förbrukarnas uppfattning av kaliumklorid från f.d. Sovjetunionen. Rådet bekräftar dessa slutsatser.

E. DUMPNINGSMARGINAL

(15) Av den slutliga genomgången av uppgifterna framgick det att kaliumklorid från Ryssland, Ukraina och Vitryssland hade dumpats. Dumpningsmarginalen är lika med skillnaden mellan normalvärdet och exportpriset. Med hänsyn till hur de exportörer som deltog i utredningen var organiserade och att de representerades av en enda statlig organisation, räknade man ut en enda dumpningsmarginal för dem alla. Den genomsnittliga vägda marginalen som på så sätt räknades fram var 24 % av det totala cif-värdet av exporten i fråga. Rådet bekräftar dessa slutsatser.

F. SKADA

(16) Kommissionen påpekade i sina preliminära slutsatser att betydande skada hade vållats gemenskapstillverkare (punkt 24-33 i förordning (EEG) nr 1031/92). Inga nya argument framfördes i samband med detta. Rådet bekräftar att gemenskapstillverkarna har lidit betydande skada.

G. ORSAKSSAMBAND MELLAN DUMPNING OCH SKADA

(17) I punkt 34–37 i förordning (EEG) nr 1031/92 påpekade kommissionen att ökningen i volym av billigare export av kaliumklorid från länderna i f.d. Sovjetunionen hade sammanfallit med ökande förlust för gemenskapsindustrin. Alla berörda parter var eniga om att marknaden för kaliumklorid var genomblickbar och extremt priskänslig. Det var alltså tydligt att import av kaliumklorid från f.d. Sovjetunionen till priser under gemenskapsindustrins hade vållat denna allvarliga skada.

Vad gäller andra överväganden kunde man inte avfärda möjligheten att export från andra källor hade haft inverkan på gemenskapsindustrin. Kommissionen skiljde dock på de potentiella effekterna av sådan import och den skada som vållats av den import som är föremål för detta förfarande. Anledningen till detta var den relativt ringa volymen av import från andra källor och brist på bevis för försäljning till lägre pris. Dessutom var kommissionen medveten om att priset på kaliumklorid hade sjunkit under de senaste åren. Dock har effekterna av denna faktor och den skada som vållats av import från f.d. Sovjetunionen hållits isär, då skadan huvudsakligen framgått av större förlust. Dessutom framgick inte av kommissionens utredning några slutsatser som bevisade eller kunde tyda på att gemenskapstillverkarnas arbetssätt kunde ha bidragit till den vållade skadan.

(18) Med hänsyn till både dessa skäl och de skäl som anges i punkt 34-37 i förordning (EEG) nr 1031/92, bekräftar rådet att dumpad import av kaliumklorid från Ryssland, Ukraina och Vitryssland har, beaktad separat, vållat gemenskapstillverkare allvarlig skada.

H. TULL

(19) Kommissionen har gjort en ny uträkning av den tullsats som är nödvändig för att undanröja skadan, enligt den metod som avses i punkt 38 i förordning (EEG) nr 1031/92. Inga invändningar mot denna metod gjordes, och rådet bekräftar att den slutgiltiga tullen bör vara lika stor som dumpningsmarginalen.

Vad beträffar tullens form, anser kommissionen dessutom med hänsyn till den manöverfrihet som exportörer i länder vilka fortfarande inte har någon marknadsekonomi förfogar över, och med hänsyn till effekten på hela kalimarknaden av även mindre underprissättning, att varken en fast tull eller en värdetull med säkerhet skulle undanröja den skada som vållats av dumpning. Eftersom inga nya argument framkommit om detta, har kommissionen avgjort att antidumpningstullen bör vara i form av ett minimipris.

(20) Eftersom produkternas värde huvudsakligen beror på deras kaliumhalt, bör minimipriset slutgiltigt beräknas för kvaliteterna "standard" och "granulerad" för var och en av de tre sorterna enligt den metod som föreskrivs i punkt 40 i förordning (EEG) nr 1031/92. Rådet bekräftar denna slutsats.

I. GEMENSKAPENS INTRESSEN

(21) Parterna har inte lagt fram några andra uppgifter och argument till kommissionen beträffande gemenskapens intressen. Rådet bekräftar kommissionens slutsatser i punkt 41–48 i förordning (EEG) nr 1031/92 att det är i gemenskapens intresse att den skada som vållats av den konstaterade dumpade exporten från Ryssland, Ukraina och Vitryssland undanröjs för att på detta sätt förhindra nedgången i gemenskapsproduktionen utan att därigenom neka dessa exportörer tillgång till gemenskapsmarknaden.

J. ÅTAGANDE

(22) Exportörerna från Ryssland, Ukraina och Vitryssland erbjöd ett prisåtagande. Dock gällde erbjudandet ett principiellt åtagande och var inte baserat på något konkret pris. Kommissionen ansåg att ett enkelt principiellt åtagande inte var godtagbart och underrättade de berörda exportörerna om sitt beslut och skälen till detta.

K. UTTAG AV DEN PRELIMINÄRA TULLEN

(23) Men hänsyn till dumpningsmarginalernas storlek och omfånget av den skada som vållats gemenskapsindustrin anser råder det nödvändigt att ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär antidumpningstull i en utsträckning motsvarande den slutgiltiga tullen, varvid överskjutande belopp frisläpps.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed för import av kaliumklorid som omfattas av KN-numren 3104 20 10, 3104 20 50 och 3104 20 90, med ursprung i Ryssland, Ukraina och Vitryssland.

Tullen skall vara lika stor som skillnaden mellan de minimipriser som anges nedan och nettopriset fritt gemenskapsgränsen oförtullat:

- Kaliumklorid innehållande högst 40 viktprocent kalium:
  - standardkvalitet: 57,95 ecu per ton kaliumklorid (TARIC-nummer 3104 20 10*10)
  - granulerad kvalitet: 65,76 ecu per ton kaliumklorid (TARIC-nummer 3104 20 10*20)
- Kaliumklorid innehållande mer än 40 viktprocent men högst 62 viktprocent kalium:
  - standardkvalitet: 86,93 ecu per ton kaliumklorid (TARIC-nummer 3104 20 50*10)
  - granulerad kvalitet: 98,65 ecu per ton kaliumklorid (TARIC-nummer 3104 20 50*20)
- Kaliumklorid innehållande mer än 62 viktprocent kalium: 133,87 ecu per ton kaliumklorid.

2. Gällande bestämmelser om tullar skall tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär tull i enlighet med förordning (EEG) nr 1031/92 skall slutgiltigt tas ut i en utsträckning motsvarande den slutgiltiga tull som föreskrivs i artikel 1.1. Den del av säkerheten som överstiger dessa belopp skall frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 oktober 1992.

På rådets vägnar

J. COPE

Ordförande